

Normisjon og kirkesituasjonen

I etterkant av at Kirkemøtet i januar i år har vedtatt en ekteskapsliturgi som grunnlag for vigsel av mennesker av samme kjønn, vil vi følge opp den uttalelsen Normisjon kom med i november 2015. Vi mener Kirkemøtets vedtak strider med Bibelens forståelse av ekteskapet. Det har skapt en situasjon som angår oss både som enkeltmennesker og misjonsorganisasjon. Det utfordrer både vår holdning til Bibelen, vår forståelse av kirke og kirkesamfunn og vår selvforståelse som misjonsorganisasjon. Dette ønsker vi å utdype i denne uttalelsen.

Normisjons grunnholdning står fast

Normisjons grunnholdning til Bibelen er at den er Guds ord og den øverste autoritet i alle spørsmål knyttet til kristen tro og kristent liv. Sammen med majoriteten av alle kristne kirkesamfunn på verdensbasis, holder vi derfor fast på den bibelske læren om ekteskapet mellom én kvinne og én mann som Guds gode skaperordning og rammen rundt det seksuelle samlivet. Både homoseksuelt samliv og seksuelt samliv utenfor ekteskapet avvises i Bibelen.

Samtidig erkjenner vi at mange lesbiske og homofile bærer på vonde historier om utstøtelse og degradering, både i samfunnet og i kirken. Også vi i Normisjon trenger å ta oppgjør med slike holdninger og atferd i vår organisasjon. Alle mennesker er skapt i Guds bilde og elsket av ham. Vi skal tale og opptre vennlig og omsorgsfullt i møte med dem som på ulike vis har denne problematikken tett på livet. Mennesker som kjemper sine personlige kamper skal oppleve at det er rom for dem i våre fellesskap.

Bibeltolkning

Læren om samkjønnet ekteskap har sin basis i en måte å tolke Bibelen på som gir den menneskelige erfaringen en framskutt plass og en større autoritet enn selve teksten. I dag sies det fra kirkens ledere at menneskers livserfaring må veie tyngre enn Guds ord i dette spørsmålet. Bibelens ord om seksuelt samliv mellom mennesker av samme kjønn avvises derfor og anses som ugyldig i vår tid. Normisjon holder fast på at mennesket må tolke sin livserfaring i lys av Bibelens ord. Hvis ikke, blir bibeltolkningen vilkårlig. Da blir den øverste autoritet det mennesker til enhver tid *opplever* som riktig. Dette er et svært avgjørende punkt i dagens debatt. Vi legger derfor ved et tilleggsnotat om bibeltolkning sammen med denne uttalelsen.

Kirke og kirkesamfunn

Den nye læremessige situasjonen i kirken aktualiserer for mange spørsmålet om de skal bli i Den norske kirke (Dnk) eller melde seg ut. I Bibelen omtales kirken på to måter: som en global og lokal størrelse. Når Jesus i Matt 16,18 sier: *«Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den»*, så snakker han om den verdensvide, globale kirke han selv er opphavet til. Den består av alle som gjennom dåpen og troen tilhører Jesus, i alle land og til alle tider. Denne globale kirken kommer synlig til uttrykk i lokale kirker eller menigheter over hele verden. Ut fra en bibelsk og luthersk menighetsforståelse er kirken fellesskapet av de hellige, som har som kjennetegn at evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett. (Confessio Augustana 7). Et eksempel på omtale av den lokale kirke finner vi i Paulus' innledningshilsen i 1.Kor 1,2 hvor han *«hilser Guds menighet i Korint»*.

Kirkesamfunn omtales ikke i Bibelen. Kirkesamfunn har historisk blitt dannet på bakgrunn av at flere lokalmenigheter opplever behov for å høre sammen i en større sammenheng, hvor det læremessige grunnlaget for disse kirkene er blitt definert. Dette er ikke en bibelsk foreskrevet ordning, men en tjenlig, praktisk ordning. Mens det å tilhøre en menighet er et helt sentralt bibelsk anliggende for alle kristne, er altså et kirkesamfunn en menneskeskapt overbygning. Det å tilhøre en menighet er avgjørende for å få åndelig mat og leve et sunt kristenliv, mens medlemskap i et kirkesamfunn er et ordningsspørsmål. Det betyr ikke at det ikke er viktig, men medlemskap i et kirkesamfunn er ikke avgjørende for å bevare troen og leve et kristent liv, slik deltakelse i den lokale menighet er det.

Ulike oppfatninger i spørsmålet om medlemskap i Dnk

I Normisjon har vi en felles teologisk forståelse av at den nye læren om ekteskapet representerer et brudd med Guds ord. Det anser vi som alvorlig. Mennesker tilknyttet Normisjon trekker imidlertid ulike konklusjoner hva gjelder fortsatt tilhørighet til Dnk. Det har vi fra ledelsens side forståelse og respekt for. Vårt utgangspunkt er at det avgjørende er at en hører til i en lokalmenighet eller et kristent fellesskap, hvor en kan vokse i troen på Jesus og medmennesker inviteres til tro.

For bedre å forstå hverandres refleksjoner og valg i spørsmålet om kirkemedlemskap, vil vi her gjengi noen begrunnelser fra begge sider.

Normisjonsfolk som velger å bli værende i Dnk, vektlegger i stor grad følgende:

- Et ønske om å styrke lokalmenigheten og gi støtte til prester og kirkelige ansatte som står på kirkens klassiske ekteskapssyn.
- En tro på at en fortsatt kan være med og prege Dnk med en kristendomsforståelse som er i samsvar med Normisjons profil. Dette gjøres lettere innenfra enn utenfra.
- En misjonar, strategisk vurdering av at Dnk gir Normisjon, og ikke minst Acta, mulighet til å nå mennesker med evangeliet, mennesker som en ellers ikke ville nådd.
- En forståelse av kirkesamfunn som en menneskeskapt ordning, der en ikke er medansvarlig for alt sentrale ledere i råd og utvalg sier og gjør. En blir værende så lenge Dnks basis er Bibelen og bekjennelsesskriftene, og en har frihet til å forkynne i tråd med sin overbevisning.

Normisjonsfolk som velger å melde seg ut av Dnk, gjør det ut fra en annen vektlegging:

- Lokalmenigheten har prester eller andre kirkelige ansatte som formidler den nye læren om ekteskapet, og en kristendomsforståelse som skaper forvirring. Det føles nødvendig å melde seg ut og finne tilhørighet i et alternativt fellesskap, for å ivareta eget og andres åndelige liv.
- En opplevelse av at en ved å bli værende i Dnk er med og legitimerer Kirkemøtets vedtak om likekjønnet ekteskap. En melder seg ut for tydelig å markere uenighet. For noen er dette et samvittighetsspørsmål, fordi en opplever å bli medansvarlig for det vedtaket som er gjort.
- En frykter at en ved å bli værende, påvirker andre til å bli værende. Disse kan dermed bli ført bort fra sann tro, fordi de over tid blir utsatt for en forkynnelse uten bibelsk substans.

Fra sentralt hold ønsker vi å oppmuntre og gi frimodighet til de som blir værende i Dnk. Det er viktig at medarbeidere i Dnk som deler vårt syn, ikke opplever at de blir stående alene. Vi ønsker like fullt å gi ryggdekning og støtte til de som utfra egen overbevisning og lokale forhold finner å måtte melde seg ut. Virkeligheten oppleves ulik, og derfor har vi respekt for at også valgene blir forskjellige.

Normisjons selvforståelse

Normisjon er en misjonsorganisasjon og vår visjon er *Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag*. Vårt mål er å nå ut med evangeliet til nye mennesker, både i Norge og i våre samarbeidsland. Vi vil forkynne evangeliet og formidle et kall til disippelskap gjennom å lese og leve i Guds ord og følge Jesus. *Elsket og sendt* er våre sentrale verdier.

Normisjon har et sterkt fokus på å bygge fellesskap og plante menigheter. Det gjør vi fordi vi vil nå ut med evangeliet, både i våre samarbeidsland og i Norge. Vi lever i et post-kristent, sekulært samfunn, der også Norge er blitt en misjonsmark. Hvis den oppvoksende generasjon skal bli kjent med Jesus, må de få muligheten til å bli del av levende, dynamiske fellesskap der nåden, troen og frelsen i Jesus blir forkynt.

For å virkeliggjøre vår visjon, trenger vi i Normisjon alle som identifiserer seg med vår profil og vårt oppdrag. Vi trenger både de som blir og de som forlater Dnk. Vi har også i våre fellesskap mennesker som er innmeldt i andre kirkesamfunn, blant annet Den Evangeliske Lutherske Frikirke. Viktigere enn kirkemedlemskapet er det at vi står sammen om det viktigste: Å gjøre Jesus kjent og å bygge levende fellesskap som vil misjon!

Spørsmålet om etablering av et trossamfunn

Fra sentralt hold ønsker vi ikke å opprette et eget trossamfunn i Normisjon. De som melder seg ut av Dnk, har andre lutherske alternativer. Den Evangelisk Lutherske Frikirke har åpnet for at mennesker kan melde seg inn hos dem, samtidig som de opprettholder sitt engasjement i Normisjon. Misjonssambandet og Indremisjonsforbundet har opprettet egne trossamfunn, og de er også åpne for Normisjonsfolk.

Region Agder har likevel ønsket å utrede muligheten for å etablere et eget trossamfunn i sin region. Det har skjedd i en åpen og god dialog med sentralledelsen, og de gjør det ut fra et ønske om å kunne tilby en trossamfunnstilhørighet til Normisjonsfolk som går ut av Dnk. Dersom et slikt trossamfunn blir vedtatt på region Agders regionårsmøte, vil dette også være en mulig tilhørighet for Normisjonsfolk som ikke bor i Agder.

Veien videre for Normisjon

Vi vil framover være offensive og arbeide enda mer målbevisst for menighetsplanting og fellesskapsutvikling i Norge. Vi skal trene og utruste unge mennesker til å plante nye fellesskap i byer og bygder, så vi når lenger ut med evangeliet.

Vi vil arbeide for å styrke våre menigheters funksjon, rolle og identitet som kraftsenter i Normisjon. Derfor arbeider vi blant annet med å styrke tilsynsfunksjonen i organisasjonen.

Samtidig vil vi styrke nettverksbygging og samarbeid med andre organisasjoner og menigheter i Dnk og andre kirkesamfunn som står for det samme som oss. På lokalplan kan vi gjøre dette ved praktisk samarbeid der det ligger til rette for det. Slik kan vi både styrke hverandre og nå lenger ut.

På sentralt plan vil vi fortsatt ha en løpende dialog med lederskap i ulike kirkesamfunn og andre misjonsorganisasjoner. Målet er å ha en mest mulig felles forståelse av kirkesituasjonen, slik at vi opptre klokt i de utfordringene vi møter framover.

Anne Birgitta Langmoen Kvelland
Generalsekretær

Tormod Kleiven
Landsstyreleder